

Keresetét a felperes az alábbiakkal támasztja alá:

- Az ESA 95 több, az intézményes egységek „piaci” vagy „nem piaci” egységként történő osztályozását szabályozó rendelkezésének megsértése.
- A bizalomvédelem elvének megsértése abban a mértékben, amennyiben a megtámadott határozat az Eurostat álláspontjának gyökeres megváltozását feltételezi a MINTRA e szervezet által 2003. február 4-i levelével elfogadott besorolását illetően; ez az újrabesorolás, amely már megtörtént az Eurostat egyik döntéshozatala után egy nagyon hasonló ügyben, az osztrák Bundesimmobiliengesellschaft közvállalkozás esetében. Ki kell hangsúlyozni azt a tényt, hogy a végzéseken hozott döntés különösen súlyos pénzügyi következményekkel jár a felperes és a MINTRA számára, tekintve, hogy a közvállalkozás adóssága a Comunidad de Madrid számláira fog kerülni. Másfelől, a MINTRA köteles lehet arra, hogy felbontsa a metróhálózat kibővítésének tervére vonatkozó, már megkötött szerződéseket, amely tervet a Comunidad de Madrid a 2003. februári osztályozásból kiindulva vállalta.
- Az indokolási kötelezettség megsértése, mivel, többek között, a megtámadott határozat semmiféle hivatkozást nem tartalmaz jogi alapjára és azokra a konkrét ténybeli elemekre, amelyeken alapul.

(¹) HL L 310., 1996.11.30., 1. o.

Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry és MTK säätiö által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. április 18-án benyújtott kereset

(T-150/05. sz. ügy)

(2005/C 143/78)

(Az eljárás nyelve: finn)

Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner,

Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry és MTK säätiö (a felpereseket képviseli: Kari Marttinen ügyvéd) 2005. április 18-án keresetet nyújtottak az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- a vitatott határozatot (¹) teljes egészében semmisítse meg,
- ha ez nem lehetséges, másodlagosan a vitatott határozatnak azt a részét semmisítse meg, amelyben felsorolt területek a Finn Köztársaságot érintik,
- ha ez sem lehetséges, harmadsorban, a határozatot abban a részében semmisítse meg, amely a keresetlevélben 6.2.2.7. pont alatt egyenként felsorolt területeket érinti,
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát valamennyi költség viselésére, ideértve a törvényes kamatokat is.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek álláspontja szerint a határozat sérti a közösségi jogot, és különösen a természetvédelmi irányelv 4. cikkét és III. mellékletét. A felperesek három fő érveléssel támasztják alá, hogy a határozat a közösségi jogba ütközik:

- a) A Natura 2000 hálózat a természetvédelmi irányelv 3. cikke szerint a természetvédelmi területek koherens európai hálózata. A hálózat koherenciájának biztosítása és a kedvező védettségi állapot fenntartása érdekében a területek kijelöléséről szóló 4. cikk és a III. melléklet rendelkezései mind a tagállamok, mind a Bizottság vonatkozásában kötelező erejűek. A területek kiválasztása során egyikük sem hagyhatja figyelmen kívül az előkészítő jellegű határozatokat vagy rész-határozatokat. A területek kijelölése az egyes tagállamok koherens szempontjai szerint kell, hogy történjen.
- b) A III. melléklet I. szakasza (a tagállamok szintjén) és II. szakasza (a Bizottság szintjén) joghatályos intézkedések egységes rendszerét hozzák létre. A II. szakaszban lefolytatott eljárás és a közösségi jelentőségű területekről szóló határozat nincs összhangban az irányelvvvel, ha az I. szakasz szerinti javaslat nem felel meg az irányelv által támasztott követelményeknek, és
- c) a II. szakaszban a Bizottságnak a tagállamokkal együtt kellene kooordinálnia azok javaslatait, illetve határmódosításokat kellene foganatosítania a biogeográfiai régió területei esetében, ami azon alapul, hogy a kedvező védettségi állapotot behatóbban vizsgálhatja, mint a tagállamok.

A Finn Köztársaság által az I. szakaszban azon területekre tett javaslat, amelyek közül a Bizottság az irányelv 4. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése alapján a közösségi jelentőségű területeket kijelölte, a felperesek álláspontja szerint nem felel meg a természetvédelmi irányelv által a területek kijelölésére kötelezően megállapított szempontoknak.

A felperesek szerint a Bizottság köteles biztosítani, hogy a tagállamok által javasolt területek megfeleljenek azoknak a biogeográfiai követelményeknek, amelyek a területeknek a II. szakasz lezárását követően meghozott határozatba történő felvétele feltételeit jelentik. A Bizottságnak ezért nem szabadna jóváhagynia a közösségi jelentőségű területek jegyzékébe felvenni javasolt területeket azok biogeográfiai tulajdonságainak megfelelő vizsgálata nélkül.

(¹) A 92/43/EGK tanácsi irányelv alapján hozott, a boreális biogeográfiai régióban a közösségi jelentőségű területek jegyzékének összeállítására vonatkozó, 2005. január 13-i 2005/101/EK bizottsági határozat (HL L 40., 1. o.).

John Arthur Slater által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2005. április 18-án benyújtott kereset

(T-152/05. sz. ügy)

(2005/C 143/79)

(A keresetlevél nyelve: angol)

John Arthur Slater, lakóhelye: London (Egyesült Királyság), képviseli: M. J. Gilbert, Solicitor, 2005. április 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM) ellen.

A Prime Restaurants Holdings, Inc., székhelye: Mississauga, Ontario (Kanada) szintén félként vett részt a fellebbezési tanács előtti eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának az R 582/2003-4. sz. ügyben 2004. december 13-án hozott határozatát;
- utasítsa el a Prime Restaurants Holdings, Inc.-nek a 447.730 sz. lajstromszámú közösségi védjegy törlésére irányuló kérelmét;
- kötelezze az OHIM-ot és a többi felet saját költségeik viselésére, valamint a felperesnek ezen keresetével, az R 582/2003-4. sz. fellebbezésével, és a 232C000447730/1. sz.

törlési eljárással kapcsolatban felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törlésre irányuló kérelem tárgyát képező, lajstromozott közösségi védjegy:

Az „EAST SIDE MARIO’S” szövevény a 25., 26. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében – a 447 730 lajstromszámú közösségi védjegy

A közösségi védjegy jogosultja:

John Arthur Slater

A közösségi védjegy törlését kérelmező fél:

Prime Restaurants Holdings, Inc.

A kérelmező törlés iránti kérelmének jogalapja:

Az „EAST SIDE MARIO’S” nemzeti szó- és ábrás védjegyek

A törlési osztály határozata:

A közösségi védjegy törlése

A fellebbezési tanács határozata:

A fellebbezés elutasítása

Jogalapok:

A 40/94 tanácsi rendelet 51. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése. A felperes véleménye szerint a fellebbezési tanács tévedett annak megállapításakor, hogy a felperes olyan harmadik személy nevében járt el, aki valójában a védjegy bejelentőjének tekinthető, illetve, hogy e harmadik személy rosszhiszeműen és tisztességtelenül járt el.

A T-176/00. sz. ügy (¹) törlése

(2005/C 143/80)

(Az eljárás nyelve: holland)

2005. március 11-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága negyedik tanácsának elnöke elrendelte a T-176/00. sz., Cargill B.V. kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

(¹) HL C 285., 2000.10.7.